se man hukka sai. Sest sesamma emma hännilänne olli ütsinda meie maal jänu kui kik töise ammo jo ärralännu, et temma ennege sedda ellajat es lasse hukka sada, ke kohhalt töisest sugust olli, nink nüüd ennege kassuemma häteggemisse nink kassupoja armeto kõrra läbbi, temma ommatses sanu. Nink se sädusse täütminne, kumma perrast temma monne näddali perra ärrakoli — sest et temma näl-ja perrast, kunna temma ennamb sedda, minkga temma henda muido toit, es lõwwa nink külma perrast mes päle tulli, ennamb es jõwwa toistile perra lendada — se sädusse täütminne teggi et temma henne päle sugguke es mõtle enge se armeto poja päle mõtti ke tälle ni paljo waiwa olli tennu.

Der Druck wird gestattet.

Dorpat, den 17. Nov. 1833.

Dr. E. Sartorius, Censor.